

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/200/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614207535
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614207535.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: EURO BUSINESS SOLUTIONS s.r.o., so sídlom Bratislava - Rača, ul. Osadná č. 2, IČO: 46 132 767, zastúpený splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Bárdošova č. 2/A, IČO: 36 866 881 proti odporcovi: D. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. E., H. J. č. XXX/X, o zaplatenie sumy 712,60 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/239/2014-31 zo dňa 26. novembra 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch o splatnosti pohľadávky, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol a trovách konania **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Vo výroku, ktorým bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi 300 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 300 eur od 16. 07. 2012 do zaplatenia zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 4C/239/2014-31 zo dňa 26. 11. 2014 odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi 300 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 300 eur od 16. 07. 2012 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Konštatoval, že návrhom sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu 712,60 eur, ktorá pozostáva z pôžičky vo výške 300 eur, poplatku za poskytnutie pôžičky 96 eur, úroku z omeškania vo výške 237,60 eur, t.j. 2 % denne zo sumy 396 eur (od 04. 06. 2012 do 04. 07. 2012), zmluvnej pokuty vo výške 75 eur a poplatku za notifikačnú správu/e-mail - poštovú zásielku vo výške 4 eur, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 396 eur od 05. 07. 2012 do zaplatenia, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 75 eur od 06. 07. 2012 do zaplatenia.

Súd mal zistené, že dňa 07. 05. 2012 bola spísaná zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 2528 uzavretá v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a v zmysle Občianskeho zákonníka a zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Podľa zmluvy sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi spotrebiteľský úver vo výške 300 eur, za celkovú výšku úroku za spotrebiteľský úver 96 eur, ročná úroková sadzba bola dojednaná na 417,14 eur, RPMN na 3630,50 %, úver bol splatný 04. 06. 2012. V zmluve sa odporca zaviazal v prípade omeškania so splatením pôžičky alebo jej časti alebo poplatku za pôžičku viac ako 30 kalendárnych dní odo dňa splatenia pôžičky alebo jej časti zaplatiť jednorázovo pokutu pri pôžičke poskytnutej od 200 do 300 eur zmluvnú pokutu vo výške 75 eur. Zároveň sa zaviazal zaplatiť poplatok za notifikačnú SMS, email vo výške 2 eur a za notifikačnú poštovú zásielku 5 eur. Z výpisu z účtu Slovenskej sporiteľne mal súd preukázané, že úver

vo výške 300 eur bol odfinancovaný dňa 07. 05. 2012. Upomienkami zo dňa 09. 06. 2012 a 05. 07. 2012 navrhovateľ vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami (§ 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 3 písm. d/, § 497 Obchodného zákonníka, § 25a zákona o spotrebiteľských úveroch, § 1 ods. 3 písm. l/, § 2 písm. c/, § 24 ods. 1, § 2 písm. d/, § 9 ods. 1 prvá veta, § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. 12. 2012, § 40 ods. 3, 4, § 544 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov účinného do 31. 01. 2013 súd žalobe navrhovateľa čiastočne vyhovel, nakoľko v časti uvedenej vo výroku rozsudku mal preukázanú jej dôvodnosť.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 2528 poskytol navrhovateľ odporcovi úver vo výške 300 eur, čím medzi účastníkmi konania vznikol spotrebiteľský právny vzťah, nakoľko zmluva o úvere bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania však nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nakoľko úver mal byť splatený v lehote nepresahujúcej 3 mesiace (§ 1 ods. 3 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Navrhovateľ však v zmysle ustanovenia § 2 písm. c/ zákona o spotrebiteľských úveroch mal postavenie tzv. iného veriteľa, nakoľko v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom. Podľa zákonného ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa však aj na zmluvu o úvere, uzavretú iným veriteľom, ktorá nie je spotrebiteľským úverom, vzťahujú taxatívne stanovené ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, vrátane § 9 ods. 1 a § 11. Podľa uvedených zákonných ustanovení je podmienkou platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere písomná forma a jej absenciu zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Keďže navrhovateľ v konaní nepreukázal uzavretie zmluvy o úvere s odporcom v písomnej forme, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľom predložená zmluva o úvere nespĺňa náležitosti písomného právneho úkonu v zmysle § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, nakoľko nie je podpísaná odporcom. Navrhovateľ nepreukázal písomnú formu úverovej zmluvy ani v zmysle § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, nakoľko nepreukázal uzavretie právneho úkonu elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Keďže z výpisu z účtu v peňažnom ústave mal súd preukázané poskytnutie úveru vo výške 300 eur, odporcovi uložil povinnosť zaplatiť túto čiastku.

V zostávajúcej časti súd podanú žalobu zamietol. Nakoľko poskytnutý úver sa považuje z dôvodu absencie písomnej formy zmluvy o úvere za bezúročný a bez poplatkov, neprislúcha navrhovateľovi úrok za poskytnutie úveru. Súd žalobu zamietol aj v časti uplatnenej zmluvnej pokuty, nakoľko zmluvná pokuta musí byť dojednaná pod následkom neplatnosti v písomnej forme, ktorú navrhovateľ v konaní z vyššie uvedených dôvodov nepreukázal. Rovnako nepreukázal platné dojednanie poplatkov.

Nakoľko sa odporca dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči navrhovateľovi do omeškania, vzniklo mu právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd navrhovateľovi priznal uplatnené úroky z omeškania odo dňa 16. 07. 2012, t.j. od uplynutia 10-dňovej lehoty uvedenej vo výzve zo dňa 05. 07. 2012 do zaplatenia, keď výška navrhovateľom uplatneného úroku z omeškania je v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1 a § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) tak, že odporcovi, ktorý mal prevažný úspech vo veci, právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže tento si trovy konania neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obidvaja účastníci konania.

Odporca v odvolaní zo dňa 30. 12. 2014 uviedol, že si je vedomý nezaplatenia dlhu, ale tento by chcel zaplatiť v splátkach. Po výzve súdu na odstránenie väd odvolania postupom podľa § 43 ods. 1 O. s. p. v podaní z 21. 01. 2015 opäť uviedol, že chce, aby súd rozhodol tak, že si je vedomý, že navrhovateľovi

spravil škodu a je ochotný aj napraviť, ale chce, aby súd rozhodol, aby tento dlh voči navrhovateľovi bol splatený v nejakom splátkovom kalendári.

Navrhovateľ v odvolaní prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu napadol výrok II., t. j. ktorým súd zamietol žalobu vo zvyšnej časti, a to z dôvodu, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým záverom a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prvej časti odvolania poukázal na postup a spôsob, ktorým bola zmluva medzi ním a odporcom uzavretá. V tejto súvislosti uviedol, že uzavrel s odporcom dňa 07. 05. 2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 2528. S poukazom na čl. 10 Postup pri uzatváraní zmluvy Všeobecných zmluvných podmienok (ďalej „VZP“) pred uzatvorením zmluvy sa odporca zaregistroval, a to tak, že v zmysle bodu 10.1.1.1 VZP do registračného formulára, ktorý je k dispozícii na webových stránkach veriteľa uviedol meno a priezvisko, rodné číslo, e-mailovú adresu, číslo mobilného telefónu, adresu skutočného miesta pobytu, adresu deklarovaného miesta pobytu, druh osobného dokladu, číslo osobného dokladu alebo pasu, názov zamestnávateľa, adresu zamestnávateľa a pracovné zaradenie, číslo bankového účtu, názov banky. Ďalej v zmysle bodu 10.1.1.2 VZP uviedol súhlas alebo nesúhlas s nakladaním s jeho osobnými údajmi a potvrdil, že sa s podmienkami zmluvy o pôžičke riadne oboznámil a súhlasí s nimi. V zmysle bodu 10.1.1.3 VZP odporca potvrdil, že si prečítal a oboznámil sa s osobitnými podmienkami úverových zmlúv. V zmysle bodu 10.1.1.4 VZP odporca potvrdil registráciu a uhradil registračný poplatok, ktorý musel byť uhradený len z osobného účtu odporcu, na ktorý si klient želá poukázať pôžičku. V zmysle bodu 10.1.1.6 VZP po zaplatení registračného poplatku navrhovateľ zaslal odporcovi SMS správu s uvedením jeho ID, a to na číslo mobilného telefónu, ktoré odporca uviedol v registračnom formulári a na e-mail, ktorý odporca uviedol v registračnom formulári, poslal navrhovateľ dočasné heslo. V ďalšej časti odvolania navrhovateľ citoval článok 11, bod 11.1.1, bod 11.2., bod 11.3.1 a 11.3.2 VZP a článok 2 ods. 2.2 VZP. Následne uviedol, že postup uzatvárania zmluvy o pôžičke upravujú Všeobecné zmluvné podmienky, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pôžičke a odporca sa s nimi oboznámil pred uzatvorením zmluvy o pôžičke. V samotnej zmluve v čl. 2 Vyhlásenie a potvrdenie veriteľa bod 2.8 je uvedené, že ďalšie podmienky zmluvy sú uvedené vo Všeobecných podmienkach zmluvy. Postup uzatvorenia zmluvy a poskytnutia pôžičky je tiež riadne opísaný na webovej stránke navrhovateľa. Navrhovateľ ďalej zdôraznil, že následne po tom, čo odporca alebo akýkoľvek iný klient získa prístup do systému prostredníctvom ID a hesla, ktoré mu bolo pridelené navrhovateľom, v systéme si zvolí vyhovujúce podmienky zmluvy pôžičky z možných ponúkaných variantov a potvrdí svoj výber resp. žiadosť o pôžičku zadaním hesla. Ešte pred žiadosťou o konkrétnu pôžičku sa klient v systéme oboznamuje s podmienkami poskytovania pôžičiek a na znak súhlasu je povinný potvrdiť v systéme, že sa s týmito i riadne oboznámil. Po potvrdení žiadosti o pôžičku klientom systém navrhovateľa generuje konkrétnu zmluvu, ktorá je spolu so Všeobecnými podmienkami zaslaná klientovi elektronickou poštou.

V ďalšej časti odvolania navrhovateľ poukazoval na to, že písomná forma zmluvy bola v zmysle § 40 Občianskeho zákonníka a v zmysle ust. § 9 ods.1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch zachovaná. V tomto smere citoval ust. § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/3/2010 zo dňa 20. 01. 2011 platí, že „pod pojmom elektronický podpis je nevyhnutné okrem zákonnej definície (§ 3, § 4 zákona č. 215/2002 Z. z. o elektronickom podpise v znení neskorších predpisov) zaradiť aj také formy elektronického podpisu, ktoré zákon nedefinuje, ako napr. jednoduché uvedenie mena a priezviska odosielateľa na záver e-mailovej komunikácie alebo podpisový vzor, ktorý sa automaticky pripojí k odosielanej e-mailovej správe alebo akékoľvek iné znaky a označenia, ktoré zmluvné alebo iné strany považujú za identifikačný kód, v súlade s ktorým sú schopné identifikovať odosielateľa. Predmetné druhy elektronických podpisov je nevyhnutné považovať za elektronický podpis v zmysle významu tohto pojmu.“ V zmysle vyššie citovaného právneho názoru Najvyššieho súdu SR možno uzavrieť, že zmluvy uzatvárané na diaľku cez internet e-mailovou formou sa považujú za písomne uzavreté. Následne navrhovateľ uviedol, že vzhľadom na spôsob uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy možno uzavrieť, že písomná forma zmluvy bola zachovaná. V zmluve je jasne zachytený obsah právneho úkonu určenie odporcu ako osoby, ktorá právny úkon urobila. Je nesporné, že zmluvu odporca sám dojednal, a preto

je ňou viazaný v celom jej rozsahu. Na okraj uviedol, že uzatváranie spotrebiteľských zmlúv cez internet je bežnou súčasťou života a bolo by absurdné takto uzatvorené zmluvy považovať za nepísané a v dôsledku toho za neplatné.

Navrhovateľ preto navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania z titulu právneho zastupovania advokátom v sume 35,50 eur s DPH.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že nesúhlasí s tým, čo navrhovateľ žiada. Pripája sa k rozsudku okresného súdu. Myslí si, že úrok 9 % je vo veci úžera.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkmi konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f/, h/, 2 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

V preskúmvanej veci sa navrhovateľ návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 712,60 eur, ktorá pozostáva z pôžičky vo výške 300 eur, poplatku za poskytnutie pôžičky 96 eur, úroku z omeškania vo výške 237,60 eur, t.j. 2 % denne zo sumy 396 eur (od 04. 06. 2012 do 04. 07. 2012), zmluvnej pokuty vo výške 75 eur a poplatku za notifikačnú správu/e-mail - poštovú zásielku vo výške 4 eur, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 396 eur od 05. 07. 2012 do zaplatenia, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 75 eur od 06. 07. 2012 do zaplatenia.

Okresný súd rozsudkom odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi 300 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 300 eur od 16. 07. 2012 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

Odporca odvolaním napadol výrok, ktorým mu bolo uložené povinnosť splniť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, t.j. do výroku o splatnosti pohľadávky s tým, aby mu bola uložená povinnosť umožnená splácať v splátkach. Odvolací súd považoval odvolanie odporcu v tejto časti za dôvodné a rozsudok okresného súdu v ním napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Ust. § 160 ods. 1 O. s. p. upravuje lehotu na plnenie povinnosti, ktorú súd v rozsudku uložil. V zásade platí, že ak je v rozsudku uložená povinnosť plniť je účastník, ktorému bola táto povinnosť uložená, povinný splniť ju do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Len v odôvodnených prípadoch môže súd určiť lehotu dlhšiu, kratšia lehota prípustná nebude. Dlhšiu lehotu súd stanoví podľa okolností daného prípadu, napr. podľa sociálnej a rodinnej situácie, zdravotného stavu osoby, ktorej sa ukladá povinnosť a pod. Druhá veta ustanovenia § 160 ods. 1 O. s. p. umožňuje súdu rozhodnúť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach. Odôvodnenosť týchto prípadov sa bude posudzovať podobne ako pri prvej vete tohto ustanovenia. Zákon umožňuje súdu formulovať vo výroku svojho rozhodnutia i tzv. doložku cross default. Ide o doložku bežne využívanú predovšetkým v obchodných zmluvách, že nezaplatením jednej splátky sa stáva splatným celý dlh.

Podľa odvolacieho súdu okresný súd túto výrokovú časť rozhodnutia neodôvodnil tak ako to vyžaduje ust. § 157 ods. 2 O. s. p. a preto bolo v tejto časti nepreskúmateľné. Táto časť výroku rozhodnutia súdu musela byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci, na povinný nárok a osobné pomery účastníkov je vhodné určiť na plnenie lehotu dlhšiu, než tri dni od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ odvolaním napadol výrok okresného súdu, ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

Ako vyplýva z návrhu a pripojených listinných dôkazov, zmluva uzatvorená medzi navrhovateľom a odporcom, z ktorej nároku sa navrhovateľ domáha, bola uzatvorená medzi účastníkmi konania zmluvou na diaľku v zmysle zák. č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Okresný súd vo zvyšnej časti zamietol návrh navrhovateľa z dôvodu, že nepreukázal písomnú formu uzatvorenia zmluvy. V odôvodnení rozsudku prvostupňového súdu však absentuje vyhodnotenie uzavretia zmluvy či boli dodržané podmienky ustanovené zákonom č. 266/2005 Z. z.

Nakoľko záver okresného súdu o absencii písomnej formy zmluvy medzi účastníkmi konania nevychádza z právneho posúdenia veci v zmysle ustanovení zákona č. 266/2005 Z. z., krajský súd rozsudok okresného súdu v tejto časti ako i súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Vo výroku, ktorým bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi 300 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 300 eur od 16. 07. 2012 do zaplataenia zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý lebo nebol napadnutý odvolaním.

Pokiaľ ide o splatnosť pohľadávky v novom konaní okresný súd bude posudzovať výšku priznaného plnenia, práva navrhovateľa ako veriteľa, majetkové pomery a schopnosti odporcu tak, že tieto budú konkrétne posúdené s tým, že odporca je povinný preukázať svoje pomery súdu, ako aj, že tieto sú takého charakteru, ktorý odôvodňuje, aby mu súd umožnil plnenie v splátkach. Zistené okolnosti potom okresný súd vyhodnotí a zdôvodní tak, aby jeho záver bol preskúmateľný.

V novom rozhodnutí okresný súd opätovne rozhodne o trovách konania účastníkov (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.